

Lluís Vidal presenta *Mompiana*, una relectura en clau de jazz de la música de Frederic Mompou

Els prestigiosos Dave Douglas i Perico Sambeat acompanyen al Lluís Vidal Trio en aquesta reinterpretació del llegat de Mompou

D.G. Laura Montoy F. Joan Cortés

Després de la seva celebrada presentació en directe al Festival de Jazz de Barcelona 2008, finalment treu la llum *Mompiana* (Universal/ContraBaix, 2009), el darrer treball discogràfic del pianista i compositor Lluís Vidal. Acompanyat del seu trio habitual, integrat pel contrabaixista Masa Kamaguchi i David Xirgu a la bateria, més la participació de dos dels principals solistes de l'escena jazzística internacional i nacional, com són el trompetista nord americà Dave Douglas i el saxofonista Perico Sambeat, a *Mompiana* Lluís Vidal ens ofereix un treball de creació musical basat en l'obra del compositor barceloní Frederic Mompou, dins l'estètica de la música improvisada i el jazz.

De la música de Frederic Mompou (1893-1987), reconegut com un dels més grans compositors per a piano del segle xx, s'ha dit que es mou entre el paisatge exterior i la més abstracta interiorització. El propi compositor va definir algunes de les seves peces com música sense aire ni llum, continguda i reservada: "música callada, perquè la seva audició és interna, amb la missió de penetrar en les grans profunditats de l'ànima i les regions més secretes de l'esperit". Música, en definitiva, de gran bellesa i adient per a la reinterpretació des d'una òptica jazzística, que ja va inspirar aproximacions a càrrec de diferents *jazzmen* europeus i americans, però mai d'una manera tan ambiciosa i plena com la aconseguida a *Mompiana*.

Enregistrat a Estudis 44.1 de Girona al novembre de 2008, *Mompiana* ens ofereix una reinterpretació de vuit composicions de Frederic Mompou, més un tema original de Lluís Vidal, "Cançó i dansa I", inspirat en la música del mestre barceloní. A més de quatre parts de "Música callada", probablement l'obra més coneguda de Mompou, Vidal recupera de l'oblit la composició "Temps de blues", única peça del mestre, juntament amb un foxtrot recentment descobert per la Fundació Mompou, directament inspirada en el jazz. "Temps de blues", original de 1949, apareix dues vegades al disc: una primera versió, interpretada al piano per Lluís Vidal, a la qual es recrea el tema amb la màxima fidelitat a l'estil Mompou, i una segona, en format quintet, a la qual hi figuren parts improvisades que enriqueixen la filiació jazzística de la composició original.

La perfecta sintonia entre els cinc músics reunits a *Mompiana* ofereix una revisió profundament jazzística del llegat de Mompou, aconseguint al mateix temps una textura sonora plenament fidel a l'essència de les composicions original. La suau tensió rítmica aconseguida amb el diàleg del contrabaix de Masa Kamaguchi i la bateria de David Xirgu; les intervencions solistes, mesurades i plenes de sensibilitat, de dos artistes en estat de gràcia com són Perico Sambeat i Dave Douglas; i la genial, magnífica relectura de les partitures originals efectuada per Lluís Vidal, aconsegueixen una obra plena i rica en matisos que, a més d'homenatjar i reivindicar la modernitat de la música de Frederic Mompou, també suposa un dels cims de la conjunció entre música clàssica i jazz mai enregistrades al panorama estatal. *Mompiana*, un llançament imprescindible per a tots els aficionats al jazz i la música en general.

F. Joan Cortès

Lluís Vidal escriu sobre la creació de *Mompiana*

"La música de Mompou ha estat present al llarg de la meua vida. No recordo quan ni quina peça vaig escoltar per primera vegada. Suposo que va ser al Conservatori, quan feia els meus estudis musicals, quan vaig escoltar i interpretar per primer cop una obra seva. Més tard el vaig conèixer personalment, ja que la casualitat va fer que anés a viure al mateix edifici on ell vivia amb la seva muller. Malauradament ell ja era molt gran i el nostre contacte no va anar més enllà de les educades salutacions que ens fèiem quan ens trobàvem a l'escala de casa."

La seva música ha estat per a mi una influència i un referent, especialment quan he treballat sobre el nostre material popular.

Feia molt temps que pensava fer un treball sobre l'obra de Mompou, però no m'hi vaig decidir fins que la productora ContraBaix em va engrescar a fer-ho. Així va néixer el projecte *Mompiana*, que he plantejat com una relectura de la música de Frederic Mompou sota els paràmetres de la música improvisada.

El procés de creació de *Mompiana* va ocupar-me gairebé un any. Durant aquest temps vaig fer una immersió en la música de Mompou, que em va permetre aprofundir i gaudir molt més la seva obra.

Les peces seleccionades havien de proporcionar una forma i una base harmònica aptes per a la improvisació, una línia melòdica adient per als instruments de què disposava i una diversitat en els tempos i caràcters. D'altra banda, no volia fer una relectura que s'allunyés diametralment de l'original, sinó que l'obra de Mompou fos recognoscible i conservés la seva essència. Tenia la sensació d'estar caminant sobre una finíssima línia d'equilibri.

Els colors harmònics de Mompou són molt aptes per a la improvisació. El seu concepte de l'ampliació de la tonalitat amb la utilització de tensions naturals i alterades és molt proper al concepte harmònic del jazz. No obstant això, en alguns casos vaig reelaborar una mica l'harmonia per tal d'adaptar-la a les meves necessitats. Vaig respectar totalment els principals elements melòdics, i és en els aspectes rítmics on hi ha més diferències respecte de l'obra original. La formació de quintet aporta nous colors al material temàtic i dóna joc a la improvisació.

Hem d'agrair a Joan Millà, president de la Fundació Mompou, el seu suport al projecte i el fet que em facilités la peça "Temps de blues". Aquesta peça, juntament amb un foxtrot recentment recuperat, són les úniques obres que Mompou va escriure inspirades en el jazz. "Temps de blues" es va publicar el 1949 en un llibre de bibliòfil titulat Ballet i no ha estat mai més editada ni interpretada fins ara.

Ha estat un privilegi treballar amb un trompetista de gran nivell i prestigi com Dave Douglas, recuperar el plaer de tornar a col·laborar amb Perico Sambeat, comptar amb la personal aportació de Masa Kamaguchi i poder disposar una vegada més de la valuosa complicitat de David Xirgu, amb qui he compartit tants projectes. A tots ells vull agrair la seva implicació i sensibilitat musical."

"Per últim voldria agrair a Ferran López de ContraBaix el fet d'haver-me proposat aquest projecte i al tècnic de so Ferran Conangla el seu suport i la seva professionalitat." Lluís Vidal

Fitxa tècnica

Mompiana

Lluís Vidal Trio *featuring* Dave Douglas & Perico Sambeat

Lluís Vidal, piano. Masa Kamaguchi, contrabaix. David Xirgu, bateria. Dave Douglas, trompeta. Perico Sambeat, saxos i flauta.

Música de Frederic Mompou adaptada per Lluís Vidal excepte "Cançó i dansa I" original de Lluís Vidal.

1. Música callada I 6'31"
2. Música callada XIX 8'23"
3. Cançó i dansa 6 10'03"
4. Temps de blues 4'20"
5. El carrer, el guitarrista i el vell cavall 9'29"
6. Música callada III 8'07"
7. Música callada X 6'09"
8. Cançó i dansa 1 6'42"
9. Gitanes I 7'36"
10. Temps de blues 5'54"

Producció artística: Lluís Vidal.

Producció executiva: Ferran López per Produccions ContraBaix i Àlex Sánchez per Universal Spain.

Producció tècnica: Carles Ponce.

Enregistrat als Estudis 44.1 de Girona els dies 15 i 16 de novembre de 2008.

Mesclat als Estudis FCM de Barcelona.

Enregistrament, edició, mescles i mastering: Ferran Conangla.

Assistents de gravació: Toni París i Carles Xirgo.

Una Producció ContraBaix www.produccionscontra baix.com

Contractació: booking@contra baix.com

Prensa:

Universal Music
Ainhoa Vidaurreta
ainhoa.vidaurreta@umusic.com
+34 917 445 625

Produccions ContraBaix
Israel Ruiz
promo@contra baix.com
+34 936 853 242

F. Joan Cortés

Prensa

La Vanguardia. 14 de novembre de 2008.

Avui. 18 de novembre de 2008.

CRÍTICA DE JAZZ

Gloria a Mompou

Lluís Vidal Trio

Intèrpretes: Lluís Vidal, piano; Masa Kamaguchi, contrabaix; David Xirgu, bateria; Dave Douglas, trompeta; Perico Sambeat, saxos y flauta

Lugar y fecha: Festival de Jazz de Barcelona. Teatro Zorrilla de Badalona (12/XI/2008)

KARLES TORRA

La música de Frederic Mompou, uno de los mejores compositores de obras para piano del siglo XX, ha inspirado versiones de jazzistas a ambos lados del Atlántico. Pero hasta ahora nadie había hecho un trabajo tan penetrante y enjundioso como este *Mompiana* que presentó Lluís Vidal en el badalonés teatro Zorrilla. Una esplendorosa relectura, que además cuenta con el mérito añadido de haber adaptado la obra del maestro a un formato de quinteto de jazz.

El concierto se inició con dos fabulosas versiones de *Música callada*, tal vez la obra más conocida de Mompou, sutilmente transformadas al lenguaje jazzístico. Para abordar a continuación una *cançó i dansa* original de Vidal e inspirada en la música del maestro, que tuvo en Dave Douglas a su gran protagonista al ejecutar un solo de trompeta de muchísimos quilates.

A renglón seguido, Vidal se quedó solo en escena para descubrirnos uno de los tesoros ocultos del universo mompiano. Ni más ni menos que un *Temps de blues*, perteneciente a un libro llamado *Ballets* de 1949, y que también contaba con las ilustraciones pictóricas

La música de Mompou ha inspirado versiones de jazzistas a ambos lados del Atlántico

cas de Josep Mompou, hermano del compositor. Tras dejar claro que se trataba de la única pieza escrita en clave de jazz por Mompou, Vidal la interpretó al piano en su formato original con el añadido de una pequeña improvisación y la verdad es que supo a gloria.

Ya en el tramo final y con todo el quinteto en liza, atacaron una vivaz y colorista versión de la *Cançó i dansa número 6* inspirada en el folclore latinoamericano, a lo largo de la cual Perico Sambeat estuvo sembrado con la flauta, y que se cerró con un exquisito solo de batería de David Xirgu. Otra porción de *Música callada* y dos acertadas relecturas del cuaderno *Suburbis* clausuraron un soberbio concierto que, ante el entusiasmo del público, vino a glorificar la excelente obra del gran Frederic Mompou. ●

Orfebreria perifèrica

P.P.

Lluís Vidal Trio

40 Festival de Jazz de Barcelona. Teatro Zorrilla, 12 de novembre.

Es veritables creadors s'autodesafien tot sovint. En l'agenda que Lluís Vidal reserva als deutes pendents figurava des de fa anys una immersió en Frederic Mompou, mestre preferent, veí d'escala i de silencis. Gràcies a l'eficiència del col·lectiu ContraBaix, la complicitat de la Fundació Mompou i l'afany del mateix Vidal, el propòsit ha esdevingut realitat i així ho vam poder veure en escena pocs dies abans de convertir-se en material per a un nou disc. Hostatjada dins el Festival de Jazz de Barcelona i allotjada al Teatro Zorrilla de Badalona, *Mompiana* es va descobrir com una perla amagada. Una proposta artesana digna del millor taller orfebre posada en circulació des de diferents àmbits d'una perifèria tant geogràfica -Sant Feliu de Llobre-

gat, Badalona- com estètica -l'impressionisme, la improvisació i el blues-. Nous arguments per validar les teories d'Yves Lacoste segons les quals la perifèria és el veritable centre en uns temps en què el veritable centre és a la perifèria.

Per al repertori Vidal va escollir cinc cançons i dances de *Música callada*, dues peces de *Suburbis* i una composició inèdita -*Temps de blues*- amb la qual Mompou ens descobreix que el jazz no li era aliè. Adaptades totes elles des del respecte i la minuciositat, transmeten una dolça serenor melòdica aplicada al rang de llibertat que concedeix la música improvisada. Un tema d'autoria pròpia que invocava l'esperit del mestre va arrodonir la bellesa d'una vetllada en què l'excel·lent feina de Vidal va estar brillantment secundada per la base rítmica del seu trio -David Xirgu i Masa Kamaguchi- i esperonada al vent per dos convidats de privilegi com Perico Sambeat i Dave Douglas.